

Göge başımı kaldırdığımda bazen sessizce kayıp geçen bulutları görüyorum. Uzun bir İlhan Berk'e benzetiyorum onları.

İLHAN BERK, HARİKA!

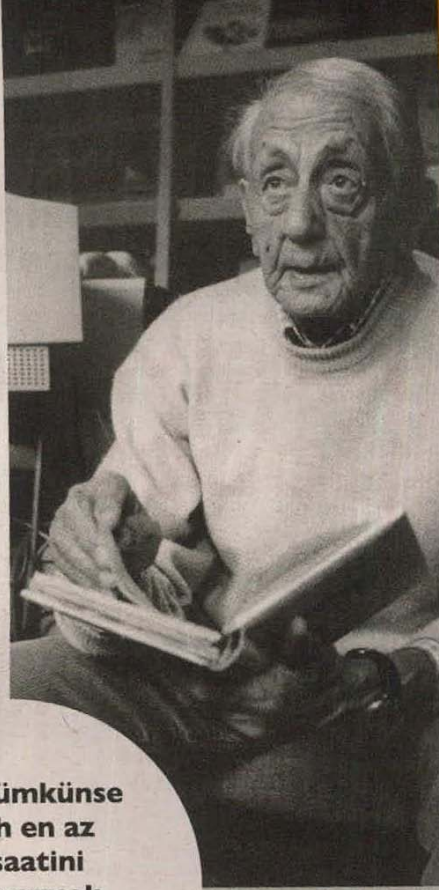
Çok güzel "Harika!" derdi İlhan Berk. Bu söz, bu ünlem bir güzellik yargısıydı onda. Estetik ölçü bir yaşam neşesine dönüşüverirdi bu kelime vasıtasıyla. Bir gün Çağaloğlu'nda bir yayınevinde oturuyorduk, sanırım yanımda öykücü Murat Yalçın da vardı. Az önce Sezai Karakoç'u ziyarete gitmişler fakat bir türlü anlaşp da buluşmamışlar. Uzun kollarını tamamlayan uzun parmaklarıyla duvardaki bir Vav levhasını gösterip "Harika!" demişti. Öylesine süssüz ve ilkel bir şekle sokardı ki bu kelimeyi, gösterdiği, söylediği aradan çekilir sadece o söz devreye girerdi. Uzanıp bir salkım üzüm gibi koparmak isterdiniz onun "Harika!" demesini.

İsmimle değil soyadıyla hitap ederdi bana İlhan Berk ve "Erdem harika!" derdi. Edebiyat tarihimizin derinliğine vakıf olanlar Galile Denizi şairinin kimi ilginç yaşam anekdotlarını bilirler. Eğer söylenenler doğruysa bir ara Ankara'da evlerin zillerini çalar, kapıları açanlara "Ünlü şair İlhan Berk burada mı oturuyor?" diye sormuş. Muhtemeldir ki her daim diri tuttuğu güzellik anlayışı nice harika nidalarına dönüşmüştür bu zamanlarda. İlhan Berk şiir söz konusu olduğunda kendisini bile kaybedip arayan adamdır.

İlhan Berk gibi sizden hem yaşça büyük hem de çok değerli bir şairle bırakın tanışıyor olmayı dostluk kurmanın talihli yanları var. İlhan (kendisine böyle hitap edilmesini tercih ederdi) kendisinden ziyade sizinle ilgilenen şairlerdendi. Yazdıklarınızı mutlaka okur, onlar hakkında fikir söyler, dahası yaşamının iki taraflı bir yakınlık olduğunu size özellikle hissettirirdi. Keşfettiği şairler olurdu hep. Onları arar, size Seyyidhan Kömürcü diye bir şairi müjdelirdi. Onun bir diğer anahtar kelimesi "ilgilendirdi" demektir. Sevdiği, ilgisini çeken, heyecan duyduğu bir konuşma, bir yazı, bir şiir gördüğünde hemen atılır, bu beni "ilgilendirmiştir" dedi. Bu yolla İlhan Berk sadece dikkatini değil asıl yaratıcılığını devreye sokardı. Bir tür arayıcı, tarayıcı şiir böceği gibi çalışır, hassas antenlerini açık tutardı.

Şiir için çalışma, ama mutlaka çalışma İlhan Berk'in temel ilkelerinden birisiydi. TRT2'de yoğun mesai ile yöneticilik yaptığım vakitlerde zaman zaman birbirimizi telefonla da arardık. Her seferinde ilk sorusu "Bu sabah şiir çalıştın mı?" olurdu. Ona göre, şair mümkünse

Şair mümkünse sabah en az bir saatini şiire ayırmalı, hiçbir şey yapmıyorsa şiiri düşünmeliydi.

sabah en az bir saatini şiire ayırmalı, hiçbir şey yapmıyorsa şiiri düşünmeliydi. "Biliyorum Erdem, orada harika çalışıyorsun, ama unutma biz şairiz ve şiir çalışmalıyız" demesi hem bir uyarı hem de size duyduğu sevginin karşılığıydı.

Ölümünden çok kısa bir süre önce, sevgili şair Haydar Ergülen beni ziyarete gelmişti. "İlhan ile görüşüyor musun?" dedi. Bir süre oldu görüşmeyeli ama dersen şimdi arayalım ve hatırları soralım dedim. Telefonu çaldı. Açtığına o her zamanki gülüşüne karşın "Harika!" ünleminden sonra aynen şöyle söyledi. "Erdem, biliyorum çok çalışıyorsun orada. Çok da iyi çalışıyorsun. Ben de bu arada hem hastaneye gidip geliyorum hem de [Yapı Kredi Yayınları](#) benim toplu şiirleri Delta serisinden basacak onunla boğuşuyorum. Binlerce sayfa tutuyor [kitap](#). Ömür şiirle geçmiş. Her şeyi yazmış gibi hissetmiyorum kendimi yine de. Ama eldeki hacim bana bir fikir de veriyor. Bu arada sabah erken uyanıp şiir çalışıyorsun değil mi? Böyle söylüyorsun sana ama, şu söyleyeceklerimi hiç unutmama. Hastaneden bahsettim ya. Geçen gün tekrar gittik. Berber lazım olmuş. Oğlum berber çağırmış. Ben de odanın bir köşesinde bekliyorum. Berber, gençten bir çocuk. Kaşla göz arası amca ne iş yapıyor diye sordu oğluma. O da yarım ağızla biraz da gizlercesine 'şair' dedi. Bunun üzerine, berber, ha öyle mi, öyleyse boş ver, anladım dercesine kolunu şöyle bir salladı. Erdem, bunu bilerek şiire devam edeceksin, bu dünya bir b.ka değmez şair için, bizim gibi memleketlerde..."

Göge başımı kaldırdığımda bazen sessizce kayıp geçen bulutları görüyorum. Uzun bir İlhan Berk'e benzetiyorum onları. Tahtakale'de onca nesnenin onu fışıldadıklarını duymak ise harika bir yanılsama. İlhan Berk, harika işte.